

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 15T/61/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3518010366
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Odnoga
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2018:3518010366.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, v senáte zloženom z predsedu Mgr. Jána Odnogu a členov senátu C.. I. C. S. J.. Y. V. v trestnej veci obžalovaných W. O., L.. X.X.XXXX E. G. a C. Q.D., L.. XX.X.XXXX E. G., pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 19.10.2018 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaní: 1) W. O., L.. XX.XX.XXXX E. G., trvalým bydliskom bytom G., S.. K. Č.. XXXX/X, slobodného, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVV a ÚVTOS Leopoldov,

2) C. Q., L.. XX.XX.XXXX E. G., trvalým bydliskom obec J. (M. G.), Y. Č.. XXXX/X, prechodným bydliskom bytom obec J., I. S. XX, t.č. vo výkone väzby v ÚVV Ilava,

s ú v i n n í , ž e

obaja obžalovaní dňa 28.03.2018 v čase od 10:00 h do 10:45 h, v obci Višňové, bez dovolenia vlastníka a oprávnených užívateľov vstúpili na čiastočne oplotený pozemok prislúchajúci k rodinnému domu s popisným číslom XXX, stojaceho na parcele č. XXX/X, zapísaného na liste vlastníctva č. XXX, ktorého majiteľom je poškodený C. R. a to tým spôsobom, že prešli na pozemok cez nedokončené oplotenie až k vstupným dverám tu situovaného rodinného domu, kde obžalovaný W. O. za pomoci nezisteného nástroja začal páčiť dvere v oblasti uzamykacieho mechanizmu, pričom obžalovaný C. Q. stál bokom od obžalovaného W. O. a dával pozor, následne obžalovaný C. Q. spozoroval okoloidúcu motorizovanú policajnú hliadku a preto od ďalšieho konania upustili a obaja z miesta činu ušli a uvedeným konaním spôsobili poškodenému C. R. poškodením - páčením vstupných bezpečnostných plastových dverí profilu VK TOPLINE s kovovou výstužou a trojbodovým bezpečnostným uzamykacím mechanizmom, škodu vo výške 1.369,65 €.

t e d a

obžalovaný W. O. a obžalovaný C. Q.

spoločným konaním sa dopustili konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustili v úmysle neoprávnene vniknúť do obydľia iného a uvedený čin spáchať závažnejším spôsobom konania - vlámaním, pričom k dokonaniu trestného činu nedošlo,

č í m s p á c h a l i

obžalovaný W. O. a obžalovaný C. Q.

prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j ú :

Obžalovaný W. O.:

Podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. l), n) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona obžalovaného pre výkon trestu zaraduje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Obžalovaný C. Q.:

Podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. l), n) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 13 (trinásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona obžalovaného pre výkon trestu zaraduje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému C. Q., L.. XX.X.XXXX ukladá trest prepadnutia vecí ľavej a pravej rukavice šedej farby zn. DELTAPLUS.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku sú obžalovaní W. O., L.. X.X.XXXX a C. Q.Á., L.. XX.X.XXXX povinní spoločne a nerozdielne uhradiť poškodenému Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., Dostojevského rad 4, Bratislava, IČO: 00151700 náhradu škody vo výške 1.369,65 €.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom podal dňa 22.8.2018 na tunajšom súde obžalobu sp. zn. P v 252/18/3304-92 zo dňa 21.8.2018 na obžalovaných W. O., L.. X.X.XXXX E. G. a C. Q., L.. XX.X.XXXX E. G., pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, ktorého sa mali dopustiť na skutkovom základe ako je uvedené vo výroku o vine tohto rozsudku.

Obaja obžalovaní na hlavnom pojednávaní konanom dňa 19.10.2018 na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom po poučení o možnosti urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1, ods. 4 a o následkoch v rozsahu ods. 5 až 8 Trestného poriadku vyhlásili podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že sú vinní zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Následne preto súd postupoval podľa § 257 ods. 5 Tr. por. a obžalovaným kládol otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. por., na ktoré obaja obžalovaní odpovedali :

c) či rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu,
odpoveď obžalovaných : áno

d) či bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby,
odpoveď obžalovaných : áno

f) či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu
odpoveď obžalovaných : áno

g) či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy jemu kladené za vinu,
odpoveď obžalovaných : áno

h) či sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa kvalifikuje ako trestný čin,
odpoveď obžalovaných: áno

Nakoľko obžalovaný W. O. ako aj obžalovaný C. Q. odpovedali na všetky uvedené otázky slovom „áno“ a súd nemal pochybnosti o pravdivosti ich priznania, po zistení stanoviska prokurátora vyhlásenie obžalovaných o vine podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal a zároveň podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku rozhodol, že dokazovanie v rozsahu priznanej viny nevykoná a vykoná iba dokazovanie súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody. Na základe uvedeného, súd potom obžalovaných uznal za vinných zo spáchania prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Z toho dôvodu súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov v súlade s ustanovením § 269 a to tak ako je uvedené v zápisnici z hlavného pojednávania, najmä prečítal správy o povesti obžalovaných, správy ÚPSVaR, správy sociálnej poisťovne, správu zamestnávateľa, oboznámil register priestupkov a register trestov na obžalovaných, spis OS Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/151/2016 vrátane spisu Okresného súdu Piešťany sp. zn. 0T/13/2017, nároky na náhradu škody, zmluvu poisťovne Allianz, výpočet poistného plnenia, poukaz na vyplatenie poškodenému.

Podľa § 278 ods. 2 Trestného poriadku súd ďalej pri svojom rozhodovaní prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy na hlavnom pojednávaní vykonané. Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 36 písm. l) Trestného zákona poľahčujúcou okolnosťou je to, že sa páchatel priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Podľa § 36 písm. n) Trestného zákona poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom.

Podľa § 37 písm. m) Trestného zákona prítiažujúcou okolnosťou je to, že páchatel bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a prítiažujúcich okolností.

Podľa § 48 ods. 2 Trestného zákona súd zaradí páchatela na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu

a) s minimálnym stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin,

b) so stredným stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin; na predchádzajúce odsúdenie sa však neprihliadne, ak sa na páchatela hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd uloží trest prepadnutia veci,

a) ktorá bola použitá na spáchanie trestného činu.

V súvislosti s rozhodovaním o treste je vždy potrebné zohľadniť základné pravidlá pre ukládanie trestu uvádzané v § 34 Trestného zákona. Toto ustanovenie v odseku 1 zakotvuje účel trestu, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej

činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Trest je pritom jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatel'om trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším členom spoločnosti - potenciálnym páchatel'om, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti).

Ochrana spoločnosti sa tak uskutočňuje dvoma základnými prvkami, a to prvkom donútenia (represie) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcija medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti.

Ďalšou nevyhnutnou zásadou pri ukladaní trestu je aj zásada proporcionálnosti (úmernosti) trestu, z ktorej vyplýva, že trest musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Úmernosť trestu okrem iného určuje aj pohnútku páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Možnosť nápravy páchatel'a konkretizuje jeho osobu vo všetkých zásadných súvislostiach. Primárne ide o stanovenie prognózy budúceho vývoja správania sa páchatel'a na základe objasnenia jeho osobnostných vlastností a ich spojitostí so spáchaným trestným činom, vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Z hľadiska posúdenia možnosti nápravy páchatel'a má veľký význam celkový spôsob jeho života a jeho správanie pred spáchaním trestného činu a jeho postoj k spáchanému trestnému činu (Rt 23/1967). Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Pri ukladaní trestu pritom treba vždy vychádzať zo spojenia a vzájomnej vyváženosti dvoch princípov, a to z princípu zákonnosti trestu a z princípu individualizácie trestu.

V intenciách vyššie uvádzaných základných zásad pre ukladanie trestu súd pri prihladnutí na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť nápravy uložil obžalovanému W. O. ako druh trestu trest odňatia slobody a to vo výmere 15 mesiacov a obžalovanému C. Q. ako druh trestu trest odňatia slobody a to vo výmere 13 mesiacov.

Pokiaľ ide o obžalovaného W. O., podľa odpisu z registra trestov a spisov Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/151/2016 a Okresného súdu Piešťany sp. zn. 0T/13/2017 obžalovaný bol doposiaľ 19 krát odsúdený za trestný čin, prevažne za majetkovú trestnú činnosť, pričom väčšina trestov bola nepodmienečná. Okrem iného bol odsúdený aj trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 0T/13/2017, právoplatného dňa 7.4.2017 za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia, ktorého prečinu sa dopustil dňa 4.4.2017 nepodmienečne na 10 mesiacov, ktorý trest tohto odsúdenia bol zrušený rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/151/2016 zo dňa 13.4.2018, právoplatného dňa 1.5.2018 nepodmienečne na 4 roky v ústave na výkon so stredným stupňom stráženia v rámci ukladania súhrnného trestu.

Z výpisu z evidencie priestupkov vyplýva, že obžalovaný W. O. bol 10 krát postihnutý za priestupok na úseku dopravy. Zo správy o povesti obžalovaný nie je bližšie hodnotený, na adrese trvalého bydliska nebýva niekoľko rokov. Zo správy sociálnej poisťovne vyplýva, že obžalovaný prevažnú väčšinu svojho života pracoval v ústavoch na výkon trestu odňatia slobody.

Pokiaľ ide o obžalovaného C. Q., podľa odpisu z registra trestov ku dňu 18.10.2018 obžalovaný bol doposiaľ 3 krát odsúdený za trestný čin, jedenkrát zahraničným súdom a dva krát Okresným súdom Piešťany a to rozsudkom zo dňa 1.6.2016 sp. zn. 2T/124/2014 v spojení s uznesením Krajského súdu

v Trnave sp. zn. 5To/111/2016 zo dňa 8.12.2016 pre prečin nebezpečného vyhrážania na podmienený trest odňatia slobody na 6 mesiacov v prípade ktorého odsúdenia sa na neho hľadá akoby nebol odsúdený a rozsudkom zo dňa 24.10.2016, sp. zn. 16T/64/2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 10.1.2017, právoplatným dňa 10.1.2017 za zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody na 2 roky v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. V rámci tohto trestu bol obžalovaný podmiennečne prepustený dňa 11.8.2017 so skúšobnou dobou v trvaní 4 roky.

Z výpisu z evidencie priestupkov vyplýva, že obžalovaný C. Q. bol 16 krát postihnutý za priestupok prevažne na úseku dopravy okrem dvoch priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu. Zo správy o povesti Obce Banka vyplýva, že obžalovaný nebol v obci riešený v rámci priestupkového konania.

Zo správy zamestnávateľa obžalovaného, spoločnosti Hotely Plus a.s., IČO: 35749105 vyplýva, že obžalovaný pracoval v tejto spoločnosti na pozícii údržbára od 1.1.2018 do 29.3.2018. Jeho správanie na pracovisku, dochádzka ako aj vzťah s vedením a s kolegami je hodnotený pozitívne.

Pri obligatórnom skúmaní pomeru a miery závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností súd u obžalovaných zistil dve poľahčujúce okolnosti a to podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, že sa obžalovaní priznali a svoj čin úprimne oľutovali a ďalej podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, že napomáhali pri objasňovaní trestnej činnosti v konaní pred súdom príslušnému orgánu a to súdu, keďže obžalovaní svojím vyhlásením o vine na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku v podstate odbremenili súd od dokazovania ich viny, ktorou skutočnosťou napomáhali súdu pri objasňovaní trestnej činnosti (viď tiež stanovisko Najvyššieho súdu SR č. 44 uverejnené v Zbierke stanovísk a rozhodnutí Najvyššieho súdu SR č. 5/2017) a taktiež tým obžalovaní priznali spôsob spáchania trestného činu tak ako je uvedený v obžalobe aj v konkrétnostiach, pri ktorých boli iba oni sami, ktoré by bez ich vyhlásenia viny boli len ťažko dokázateľné. Zároveň u obžalovaných súd zistil po jednej priťažujúcej okolnosti a to podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, že už boli za trestný čin odsúdení.

Obžalovaných súd odsúdil zo spáchania prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, pričom im ukladal samostatné tresty odňatia slobody, kde základná trestná sadzba bola v § 194 ods. 2 Trestného zákona v rozmedzí od 1 roka do 5 rokov. Vzhľadom k tomu, že v prípade oboch obžalovaných prevažoval pomer poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi, znižovala sa podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona zákonom ustanovená horná hranica trestnej sadzby o jednu tretinu, z toho dôvodu, konečné rozmedzie trestnej sadzby po úprave podľa § 38 ods. 8 Trestného zákona predstavovalo trestnú sadzbu 1 rok až 3 roky a 8 mesiacov.

Súd sa pri konečných úvahách o ukladaní trestu a jeho výmere riadil základnými zásadami pre ukládanie trestu popísanými vyššie a dospel k záveru, že u obžalovaného W. O., uložený nepodmienečný trest vo výmere 15 mesiacov, spĺňa nielen zásadu zákonnosti trestu ale aj jeho individualizácie a spravodlivosti a to vzhľadom na konkrétne okolnosti spôsobu spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Súd teda vychádzal z toho, že na jednej strane obžalovaného možno negatívne hodnotiť vzhľadom na veľké množstvo jeho predchádzajúcich odsúdení za majetkovú trestnú činnosť, je teda zrejme, že trestnej činnosti sa dopúšťal aj v minulosti a bol opakovane vo výkone trestu odňatia slobody a možno konštatovať, že výkon trestu u neho nevedie k náprave. V súvislosti s uvedeným u neho nebol dôvod na ukládanie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby ani na dolnej hranici trestnej sadzby, ale za primeraný vyššie popísaným zásadám pre ukládanie trestu aj vzhľadom na postoj obžalovaného k spáchanému trestnému činu súd považoval trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov. Súd pritom prihliadol aj k tomu, že obžalovaný momentálne vykonáva aj 4-ročný nepodmienečný trest odňatia slobody uložený mu rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom. V tomto prípade súd u obžalovaného ukladal samostatný trest, nakoľko spáchania tohto trestného činu sa dopustil po spáchaní prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia v konaní Okresného súdu Piešťany OT/13/2017, ktorý spáchal dňa 4.4.2017 a bol zaň právoplatne odsúdený dňa 7.4.2017.

Pokiaľ ide o obžalovaného C. Q. súd sa pri konečných úvahách o ukladaní trestu a jeho výmere riadil základnými zásadami pre ukládanie trestu popísanými vyššie a dospel k záveru, že u obžalovaného C. Q., uložený nepodmienečný trest vo výmere 13 mesiacov, spĺňa nielen zásadu zákonnosti trestu ale aj jeho individualizácie a spravodlivosti a to vzhľadom na konkrétne okolnosti spôsobu spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, osobu obžalovaného,

jeho pomery a možnosť jeho nápravy. V tomto prípade sa javí ako potrebné konštatovať, že súd musel obžalovanému primárne ukladať nepodmienečný trest odňatia slobody, pretože spáchania tohto trestného činu sa dopustil v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z nepodmienečného trestu uloženého mu rozsudkom zo dňa 24.10.2016, sp. zn. 16T/64/2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 10.1.2017, právoplatným dňa 10.1.2017 za zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona, z ktorého trestu bol podmiennečne prepustený dňa 11.8.2017 so skúšobnou dobou 4 roky, preto možnosť uloženia podmiennečného trestu odňatia slobody bola vylúčená ustanovením § 49 ods. 2 Trestného zákona. Pri ukladaní trestu obžalovanému priťažovalo, že už bol za trestný čin odsúdený a trestný čin spáchal v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia, na druhej strane súd prihliadol k postojom obžalovaného k spáchanému trestnému činu, jeho priznaniu sa a ľútosti ako aj k tomu, že pred spáchaním trestného činu bol zamestnaný, pričom pracoval aj v minulosti u viacerých zamestnávateľov, preto je u neho možné vysloviť predpoklad, že vykonanie trestu odňatia slobody bude mať na neho výchovný vplyv, po prepustení môže viesť riadny život a zamestnať sa a to aj s ohľadom na rodinné okolnosti (starostlivosť o rodinu, zdravotné ťažkosti v rodine), ktoré obžalovaný prezentoval, ktoré mu môžu byť motívom nedopúšťať sa ďalšej trestnej činnosti a viesť riadny život. S ohľadom na uvedené súd obžalovanému uložiť trest odňatia slobody miernejší ako obžalovanému O. a to vo výmere jeden mesiac nad dolnú hranicu trestnej sadzby.

Takto uložené tresty podľa názoru súdu naplňujú účel trestu, plnia funkciu ochrany spoločnosti a to tak individuálnej ako aj generálnej prevencie.

Pretože pri spáchaní trestnej činnosti boli použité rukavice šedej farby zn. DELTAPLUS, ku ktorým obžalovaný C. Q. na hlavnom pojednávaní uviedol, že boli jeho, súd podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona uložil obžalovanému trest prepadnutia vecí - týchto rukavíc, pretože išlo o vec, ktorá bola použitá na spáchanie trestného činu.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd zaviazal obžalovaných W. O. a C. Q., spoločne a nerozdielne uhradiť poškodenému Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., Dostojevského rad 4, Bratislava, IČO: 00151700 náhradu škody vo výške 1.369,65 €. Obaja obžalovaní na hlavnom pojednávaní uviedli, že súhlasia s výškou škody tak ako si ju vyčíslila poisťovňa a túto sa budú snažiť uhradiť. Škoda, ktorá pôvodne vznikla poškodenému C. R. poškodením - páčením vstupných bezpečnostných dverí, resp. nárok na ňu, na základe zákonnej cesie a uzatvorenej zmluvy poškodeného so spoločnosťou Allianz - Slovenská poisťovňa zo dňa 5.6.2008 na poistenie rodinného domu č. XXX v Obci Višňové prešla na túto poisťovňu. Výška škody potom vyplývala z faktúry spoločnosti eurowin pro, s.r.o., Stará Turá poškodenému C. R. a výpočtu poistného plnenia poisťovne Allianz, ktorá poistenie krátila s ohľadom k zhodnoteniu výmeny vecí na sumu 1.369,65 €. Túto sumu potom poisťovňa vyplatila poškodenému C. R., čo vyplýva z oznámenia a z detailu poukazu predloženého poisťovňou a preto poisťovňa Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. má nárok na úhradu tejto škody vo výške 1.369,65 €. Pretože ide o škodu spôsobenú trestným činom, resp. pokusom trestného činu, z ktorého boli uznaní za vinných obžalovaní spolupáchateľstvom, súd ich zaviazal na náhradu škody v rámci adhézneho konania spoločne a nerozdielne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčíne. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného.

Odvolanie môžu podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.